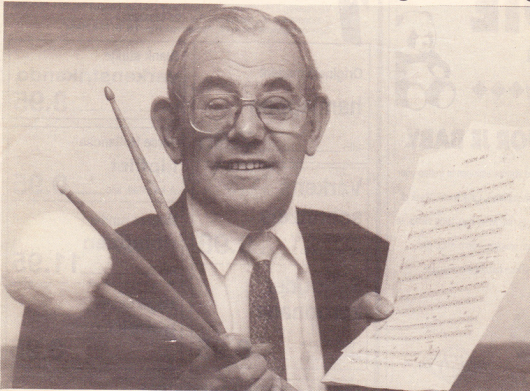

Het begon in 1939 toen Nico een blikken trommeltje kreeg

Nico 'koekie' van der Linden heeft vijftig jaar lang de trom geroerd bij Harmonie St. Michaël en is nu benoemd tot erelid. De middelste stok is de zogenaamde 'nylon tip'. Misschien een gouden tip voor de harmonie om Nico een stuk met een 'gouden tip' te geven? (Foto: Fotoburo Van den Ende - Fred Geneuglijk)

HEEMSTEDEN - De serenade die Nico van der Linden kreeg bij zijn afscheid als tamboermaitre, op 4 juni 1988, van alle oud-gedienden die 'onder' hem marcheerden in Harmonie St. Michaël, is de mooiste herinnering die hij heeft aan zijn muzikale loopbaan. Als je 50 jaar lid bent van Harmonie St. Michaël, ligt je hart in de vereniging en kun je spreken van een "muzikale" loopbaan.

Het begon allemaal in 1939 toen Nico van der Linden van zijn moeder een blikken trommeltje kreeg. Vanaf dat moment kende iedereen in de buurt de kleine Nico. Vaak liep hij met zijn trommeltje te marcheren door de straten. Dit tot groot genoegen van de Nederlandse militairen die waren gedetacheerd in de oude Dreeschool. Tijdens de exercitie van de militairen werd Nico regelmatig gevraagd de exercitie te begeleiden met zijn slagwerk. Wanneer de militairen aan het exerceren waren liep Nico dan ook met trots voorop. Toen Nederland was bevrijd, werd Nico door een buurjongen, die eerste tamboer was bij Harmonie St. Michaël, gevraagd tweede tamboer te worden om zo de bevrijdingsfeesten muzikaal op te luisteren. Na het instuderen van de eerste vier dienstmarsen was Nico met zijn harmonie een graag geziene gast op de diverse bevrijdingsfeesten. Nederland bloeide langzaam op en ook de slagwerkwaliteiten van Nico groeiden met de jaren. Toen de concerttamboer van St. Michaël de

op de band. Met deze discipline in combinatie met een goed stuk muziek behaalde het korps vele prijzen op de diverse concoursen. Voor, tijdens en na het optreden wilde hij dat de band representatief voor de dag kwam. Het korps gehoorzaamde altijd gewillig en hiervoor is Nico ze nog steeds enorm dankbaar.

Met Nico als tamboermaitre zag men dan ook een gedisciplineerd marcherend korps door de straten van Heemstede lopen. Nico behoorde tot de soort tamboermaitres waar je er niet zo veel meer van ziet.

Welke burger kent Nico niet al zwaaiend op de muziek met zijn tamboermaitre-stok, om hem vervolgens de lucht in te gooien en uiteraard weer sierlijk op te vangen.

Op 4 juni 1988 vond Nico het welleken. Na 25 jaar droeg hij de tamboermaitre-stok over aan een jongere generatie. Als kroon op zijn werk ontving hij een aubade van zijn harmonie, en een uitgebreid koud buffet van de leden en bestuur. Deze dag zal hij nooit meer vergeten.

Veel jeugdwerk heeft Nico verricht om de jonge slagwerkers op te leiden tot muzikanten van Harmonie St. Michaël. Op een dag liep de nieuwe aanwas van slagwerkers terug en op een gegeven moment was het niet meer haalbaar een tamboerkorps samen te stellen. Een triest moment in het muzikale leven van Nico van der Linden.

Koekie

Maar Nico, verenigingsman in hart en nieren, richtte zich op zijn functie als

den in Duitsland, een matrozenbende maakten waardoor het een tijdje duurde voordat hij van zijn bedrust kon genieten. Ook gaf de jeugd hem diverse bijnamen zoals "Houtje" om hem bij met de maitre-stok liep, of "Koekie". Waar hij deze laatste bijnaam aan te danken heeft is hem tot op de dag van vandaag niet helemaal duidelijk maar waarschijnlijk heeft het te maken met zijn oudste broer te maken die koekbakker was. Deze bijnaam was zo gebruikelijk bij Nico dat hij alleen maar omkeek als ze "koekie" riepen en doorliep als ze "Nico" riepen.

Vijftig jaar

Na het spelen van Carmina Burana werd het laatst gehouden Nieuwjaarsconcert van Harmonie St. Michaël van Nico opnieuw gehuldigd. Dit kon voor zijn vijftig-jarig jubileum muzikaal en net als in 1988 wist Nico helemaal van niets en was hij wedom op zijn verrast. Althoewel door de onduidelijke en grijnzende smoele van twee van zijn oud-gedienden R. Picavet en Jan van der Kolk volde de jubilaris al wel wat nattigheid.

Als Nico van der Linden praat over zijn Harmonie St. Michaël staat zijn mond niet stil. Veel respect ook voor de burgervaders die bij hem de revues passeerden, zoals burgemeester Quiles van Ufford met wie hij nog eens samen "ik heb een potje met v" heeft gezongen maar ook de huidige burgemeester die net als haar voorgangers de vereniging een warm hooftoedragt.

Vol trots toont hij de door hem bij